ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 9 ΜΑΙΟΥ 1969	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 83

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 162

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 27.9.1967 Συμβάσεως περὶ ἀναθεωρήσεως τῆς Γενικῆς Συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βελγίου περὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας ὑπογραφείσης εἰς Ἀθήνας τὴν 1ην Ἀπριλίου 1958.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου ἡ ἐν Βρυξέλλαις ὑπογραφεῖσα τὴν 27ην Σεπτεμβρίου 1967 Ἑλληνοβελγικὴ Σύμβασις περὶ ἀναθεωρήσεως τῆς ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1958 Γενικῆς Συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βελγίου περὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας ἔχουσα οὕτω ἐν Ἑλληνικῷ καὶ Γαλλικῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἀπριλίου 1969

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β'
ΔΗΜ. ΠΑΤΙΑΝΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ
ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, ΗΛ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΕΜΜ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἀπριλίου 1969

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Περὶ Ἀναθεωρήσεως τῆς Γενικῆς Συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βελγίου περὶ κοινωνικῆς Ἀσφαλείας Ὑπογραφείσης εἰς Ἀθήνας τὴν 1ην Ἀπριλίου 1958.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων καὶ Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Βέλγων, ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ προσαρμόσουν τὴν Γενικὴν Σύμβασιν κοινωνικῆς ἀσφαλείας εἰς τὴν ἐπελθοῦσαν εἰς τὰ δύο συμβαλλόμενα Κράτη ἐξέλιξιν τῶν νομοθεσιῶν ὡς καὶ εἰς τὸν γενικὸν προσανατολισμὸν πρὸς ὃν φέρονται τὰ διεθνῆ κείμενα ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας, ἀπεφάσισαν τὴν σύναψιν Συμβάσεως τροποποιούσης τὴν ὑφισταμένην Σύμβασιν καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ὥρισαν πληρεξουσίους των, ἤτοι:

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων:

Τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Κύριον Ἀλέξανδρον Κίμωνος ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΝ, Πρέσβυν τῆς Ἑλλάδος ἐν Βρυξέλλαις.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Βέλγων:

Τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Κύριον P. DE PAEPE, Ὑπουργὸν Κοινωνικῆς Προνοίας.

Οἱ ὁποῖοι, μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληρεξουσίων τῶν ἀναγνωρισθέντων ὡς ἐγκύρων, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολούθων διατάξεων:

Ἄρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 1η, II, τοῦ ἄρθρου 2 τῆς Συμβάσεως τῆς 1ης Ἀπριλίου 1958, συμπληροῦται διὰ στοιχείου ε) συνταγμένου ὡς ἀκολούθως:

«ε) ἡ νομοθεσία περὶ οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων τῶν μισθωτῶν»

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὴν αὐτὴν Σύμβασιν καταχωρίζεται ἄρθρον 2 δὶς ἔχον οὕτω:

«Ἄρθρον 2 δὶς

Οἱ Ἕλληνες ἢ Βέλγοι μισθωτοὶ ἢ οἱ πρὸς τούτους ἐξομοιούμενοι ὑπαχθέντες εἰς τὴν ὑποχρεωτικὴν ἀσφάλισιν εἰς μίαν τῶν συμβαλλομένων χωρῶν καὶ οἱ ὁποῖοι μεταφέρουν τὴν συνήθη διαμονήν των εἰς τὴν ἄλλην χώραν, δύνανται οἰκειοθελῶς νὰ συνεχίσουν τὴν προαιρετικὴν ἀσφάλισιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 2, παρ. I, ἀναφερομένων νομοθεσιῶν, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ὑφ' οὓς οἱ ὑπήκοοι τῆς χώρας διαμονῆς των λαμβανομένων ἐνδεχομένως ὑπ' ὄψιν τῶν περιόδων ἀσφαλίσεως τῶν πραγματοποιηθεισῶν εἰς ἑκατέραν τῶν συμβαλλομένων χωρῶν».

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ παράγραφος 2, α), τοῦ ἄρθρου 3 τῆς αὐτῆς Συμβάσεως συμπληροῦται διὰ διατάξεως ἐχούσης ὡς ἑξῆς:

«ἡ αἴτησις παρατάσεως δέον ὅπως ὑποβληθῇ πρὸ τῆς ἐκπνοῆς τῆς δωδεκαμήνου προθεσμίας».

2. Ἡ παράγραφος 2, β) τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου συμπληροῦται διὰ διατάξεως ἐχούσης ὡς ἕπεται:

«ἐν τοσούτῳ εἰς ἣν περίπτωσιν ἡ ἐπιχείρησις ἔχει ὑποκατάστημα ἢ μόνιμον ἀντιπροσωπείαν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς ἑτέρας συμβαλλομένης χώρας ἢ ἐκείνης εἰς ἣν εἶναι ἐγκατεστημένη ἡ ἕδρα της, οἱ μισθωτοὶ οἱ ἀπασχολούμενοι ὑπὸ ταύτης

ὑπάγονται εἰς τὴν νομοθεσίαν τῆς συμβαλλομένης χώρας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς ὁποίας εὑρίσκεται τὸ ὑποκατάστημα ἢ ἡ μόνιμος ἀντιπροσωπεία».

Ἄρθρον 4.

Ἡ τελευταία φράσις τοῦ ἐδαφίου 2, 2, τοῦ ἄρθρου 4 τῆς αὐτῆς Συμβάσεως ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ὡς ἔπεται διατάξεως:

«Τὸ ἐν λόγῳ δικαίωμα ἐπιλογῆς δύναται ἅπαξ μόνον νὰ ἀσκηθῇ».

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ Μέρος 1ον τῆς αὐτῆς Συμβάσεως προστίθεται ἄρθρον 4δὶς ἔχον ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον 4δὶς

Ἐφ' ὅσον ἡ νομοθεσία τῆς μιᾶς τῶν συμβαλλομένων χωρῶν προβλέπῃ τὴν μείωσιν, διακοπὴν ἢ ἀναστολὴν τῆς παροχῆς εἰς περίπτωσιν συρροῆς τῆς παροχῆς ταύτης μὲ ἑτέραν παροχὴν κοινωνικῆς ἀσφαλείας ἢ μὲ ἀμοιβήν, ἡ παροχὴ ἡ κτηθεῖσα δυνάμει τῆς νομοθεσίας τῆς ἄλλης συμβαλλομένης χώρας ἢ ἡ ἀμοιβὴ ἡ ληφθεῖσα εἰς τὴν ἄλλην χώραν ἀντιτάσσεται ἐπίσης εἰς τὸν δικαιοῦχον τῆς παροχῆς.

Ἐν τοσούτῳ ὁ κανὼν περὶ οὗ τὸ πρῶτον ἐδάφιον δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν εἰς ἣν περίπτωσιν αἱ παροχαὶ ἐκτήθησαν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 καὶ τοῦ Κεφαλαίου 3 τοῦ Μέρους ΙΙ τῆς Συμβάσεως».

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 5 τῆς αὐτῆς Συμβάσεως ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἀκολούθως διατάξεων:

«Ἄρθρον 5

Παράγραφος 1η

Ὁ μισθωτὸς ἢ ὁ πρὸς αὐτὸν ἐξομοιούμενος ὁ μεταβαίνων ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἰς Βέλγιον ἢ ἀντιστρόφως δικαιοῦται ὡς καὶ οἱ δικαιοδόχοι αὐτοῦ οἱ μετ' αὐτοῦ συνοικοῦντες ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ νέου τόπου τῆς ἐργασίας τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας—μητρότητος ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἐφ' ὅσον:

1. Ἀνεγνωρίσθη ἱκανὸς πρὸς ἐργασίαν κατὰ τὴν τελευταίαν εἴσοδόν του εἰς τὴν χώραν ταύτην,

2. ἀπέκτησε τὴν ἰδιότητα τοῦ ἠσφαλισμένου μετὰ τὴν τελευταίαν εἴσοδόν του εἰς τὴν χώραν τοῦ νέου τόπου ἐργασίας,

3. πληροῖ τὰς ἀπαιτουμένας ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας ταύτης προϋποθέσεις, λαμβανομένων ἐνδεχομένως ὑπ' ὄψιν τῶν περιόδων ἀσφαλίσεως ἢ τῶν ἰσοδυνάμων τοιούτων, τῶν πραγματοποιηθεισῶν κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς ἄλλης χώρας.

Παράγραφος 2.

Ἐὰν ὁ μισθωτὸς περὶ οὗ ἡ παράγραφος 1 δὲν πληροῖ τὰς ἀπαιτουμένας προϋποθέσεις διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐν λόγῳ παραγράφου καὶ ἐφ' ὅσον θὰ ἐξηκολούθη οὗτος νὰ ἔχῃ δικαίωμα ἐπὶ παροχὰς δυνάμει τῆς νομοθεσίας τῆς συμβαλλομένης χώρας εἰς ἣν διετέλεσεν ἠσφαλισμένος πρὸ τῆς μεταφορᾶς τῆς κατοικίας του ἐὰν εὑρίσκετο εἰς τὴν χώραν ταύτην, διατηρεῖ δι' ἑαυτὸν καὶ τοὺς δικαιούχους του τὸ δικαίωμα ἐπὶ παροχὰς διὰ περίοδον μὴ ὑπερβαίνουσαν τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας τοῦ τελευταίου τόπου ἐργασίας. Ὁ ἁρμόδιος Ὀργανισμὸς τῆς χώρας ταύτης δύναται νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν ὀργανισμὸν τοῦ τόπου διαμονῆς νὰ χορηγήσῃ τὰς εἰς εἶδος παροχὰς κατὰ τὴν διαδικασίαν τὴν ἐφαρμοζομένην ὑπὸ τοῦ τελευταίου τούτου ὀργανισμοῦ. Ὁ ἁρμόδιος ὀργανισμὸς ἀποδίδει τὰς χορηγηθείσας τῇ αἰτήσει του παροχὰς εἰς τὸν ὀργανισμὸν τοῦ τόπου διαμονῆς».

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 6 τῆς αὐτῆς Συμβάσεως καταργεῖται.

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 7 τῆς αὐτῆς Συμβάσεως ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἀκολούθων διατάξεων:

«Ἄρθρον 7

Ὁ συνυπολογισμὸς τῶν περιόδων περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 5, 3 τυγχάνει ἐφαρμοστέος μόνον ἐφ' ὅσον ἡ ἀπασχόλησις ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ νέου τόπου ἐργασίας ἄρχεται ἐντὸς προθεσμίας δύο μηνῶν, ὑπολογιζομένης ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς ἀπασχολήσεως ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ προγενεστέρου τόπου ἐργασίας».

Ἄρθρον 9.

Εἰς τὸ Κεφάλαιον Ι τοῦ Μέρους ΙΙ τῆς αὐτῆς Συμβάσεως προστίθενται τέσσαρα νέα ἄρθρα ἔχοντα ὡς ἀκολούθως».

«Ἄρθρον 7 δὶς

Οἱ δικαιοδόχοι μισθωτοῦ ἢ πρὸς τοῦτον ἐξομοιουμένου ἔχοντος δικαίωμα ἐπὶ παροχὰς δυνάμει τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν δικαιοῦνται τῶν εἰς εἶδος παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας—μητρότητος ὅταν διαμένουν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς ἄλλης συμβαλλομένης χώρας ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν δικαίωμα ἐπὶ τὰς εἰς εἶδος παροχὰς τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας διαμονῆς των.

Ἡ ἔναρξις τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τὰς εἰρημένας παροχὰς διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν. Οἱ δικαιοδόχοι, ὡς καὶ ἡ ἔκτασις, ἡ διάρκεια καὶ ἡ διαδικασία χορηγήσεως τῶν παροχῶν καθορίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας διαμονῆς.

Ὁ ὀργανισμὸς τῆς χώρας ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἀποδίδει εἰς τὸν ὀργανισμὸν τῆς χώρας διαμονῆς τὰ τρία τέταρτα τῶν δαπανῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς παροχὰς ταύτας, ἐπὶ τῇ βάσει ἐφ' ἅπαξ ποσοῦ, οὗτινος ὁ τρόπος ὑπολογισμοῦ θὰ καθορισθῇ ὑπὸ τῶν ἀνωτάτων διοικητικῶν ἀρχῶν τῶν συμβαλλομένων χωρῶν.

Ἄρθρον 7 τρὶς

Οἱ μισθωτοὶ ἢ ἐξομοιούμενοι μισθωτοὶ ὡς καὶ οἱ δικαιοδόχοι αὐτῶν δικαιοῦνται, ἐν περιπτώσει διαμονῆς των εἰς τινα τῶν συμβαλλομένων χωρῶν ἐπὶ περίοδον μὴ ὑπερβαίνουσαν τὴν καθορισθησομένην τοιαύτην τῶν παροχῶν εἰς εἶδος τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας καὶ μητρότητος συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τῆς χώρας διανομῆς, ἐφ' ὅσον δύνανται νὰ ἀξιώσουν τὰς παροχὰς ταύτας δυνάμει τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν.

Ὁ ὀργανισμὸς τῆς χώρας ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἀποδίδει εἰς τὸν ὀργανισμὸν τῆς χώρας διαμονῆς τὰς πραγματικὰς δαπάνας τὰς ἀναλογούσας εἰς τὰς παροχὰς ταύτας ὡς αἱ ἐν λόγῳ δαπάναι προκύπτουν ἐκ τῶν λογιστικῶν βιβλίων τῶν ὀργανισμῶν, οἵτινες τὰς ἐχορήγησαν.

Ἄρθρον 7 τετράκις

Παράγραφος 1

Μισθωτὸς ἢ ἐξομοιούμενος πρὸς μισθωτόν, λαμβάνων παροχὰς εἰς βάρος ὀργανισμοῦ τῆς μιᾶς τῶν συμβαλλομένων χωρῶν, ὁ ὁποῖος διαμένει εἰς τὴν χώραν ταύτην, διατηρεῖ τὸ δικαίωμα ἐπὶ τὰς παροχὰς ὅταν μεταφέρῃ τὴν διανομήν του εἰς τὴν ἄλλην χώραν. Πάντως, πρὸ τῆς μεταφορᾶς, ὁ μισθωτὸς δέον ὅπως τύχῃ τῆς ἀδείας τοῦ ἁρμοδίου ὀργανισμοῦ. Αἱ διατάξεις αὗται ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ μισθωτοῦ μεταβαίνοντος πρὸς θεραπείαν εἰς τὴν ἑτέραν συμβαλλομένην χώραν χωρὶς ἐν τούτοις νὰ μεταφέρῃ εἰς ταύτην καὶ τὴν κατοικίαν του.

Παράγραφος 2.

Ὅταν ὁ μισθωτὸς ἢ ὁ ἐξομοιούμενος μισθωτὸς ἔχῃ δικαίωμα ἐπὶ παροχὰς συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, αἱ εἰς εἶδος παροχαὶ χορηγοῦνται ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ τόπου διαμονῆς του ἢ τῆς νέας του κατοικίας κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ ὀργανισμοῦ ἐφαρμοζομένης νομοθεσίας.

Παράγραφος 3

Αἱ εἰς χρῆμα παροχαί, εἰς τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου περιπτώσεις, χορηγοῦνται ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἁρμοδίας χώρας. Ἐν τοσούτῳ, ὁ τελευταῖος οὗτος ὀργανισμὸς δύναται νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν ὀργανισμὸν τοῦ τόπου διαμονῆς ἢ τῆς νέας κατοικίας τὴν χορήγησιν τῶν παροχῶν τούτων διὰ λογαριασμόν του.

Παράγραφος 4

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν δικαιοδόχων.

Παράγραφος 5

Αί διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 δίς, ἐδάφια 2 καὶ 3, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως.

Ἄρθρον 7 πεντάκις

Παράγραφος 1

Ὅταν ὁ δικαιοῦχος συντάξεων ὀφειλομένων κατὰ τὰς νομοθεσίας ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων χωρῶν ἔχῃ δικαίωμα ἐπὶ παροχὰς εἰς εἶδος κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς συμβαλλομένης χώρας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς ὁποίας διαμένει, διὰ συνυπολογισμοῦ τῶν περιόδων ἀσφαλίσεως τῶν πραγματοποιηθεισῶν εἰς ἀμφοτέρας τὰς χώρας, αἱ παροχαὶ αὗται χορηγοῦνται εἰς τὸν δικαιοῦχον καὶ τοὺς δικαιοδόχους του ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς χώρας διαμονῆς καὶ εἰς βάρος τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου, ὡς ἐὰν ἦτο δικαιοῦχος συντάξεως κατὰ τὴν νομοθεσίαν ἀποκλειστικῶς τῆς τελευταίας ταύτης χώρας.

Παράγραφος 2

Ὅταν ὁ δικαιοῦχος συντάξεως ὀφειλομένης κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς μιᾶς μόνον τῶν συμβαλλομένων χωρῶν διαμένῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς ἑτέρας συμβαλλομένης χώρας, αἱ εἰς εἶδος παροχαὶ χορηγοῦνται εἰς αὐτόν, ὡς καὶ εἰς τοὺς δικαιοδόχους του, ὑπὸ ὀργανισμοῦ τῆς χώρας διαμονῆς, ὡς ἐὰν ὁ ἐνδιαφερόμενος ἦτο δικαιοῦχος συντάξεως δυνάμει τῆς νομοθεσίας τῆς τελευταίας ταύτης χώρας. Ἡ ἔναρξις τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τὰς ἐν λόγῳ παροχὰς διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας ὑπὸ τῆς ὁποίας ὀφείλεται ἡ σύνταξις. Οἱ δικαιοδόχοι, ἡ ἔκτασις, ἡ διάρκεια καὶ ἡ διαδικασία χορηγήσεως τῶν παροχῶν καθορίζονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας διαμονῆς.

Αἱ ἐν λόγῳ παροχαὶ ἀποδίδονται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ὀργανισμοῦ τῆς χώρας ὑπὸ τοῦ ὁποίου χορηγεῖται ἡ σύνταξις, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἐνδιαφερόμενος δικαιοῦται ἐν τῇ χώρᾳ διαμονῆς τῶν παροχῶν αὐτῶν ὑπὸ ἄλλην του ἰδιότητα.

Παράγραφος 3

Αἱ ἀνώτατα διοικητικαὶ ἀρχαὶ τῶν συμβαλλομένων χωρῶν δύνανται νὰ ἀποφασίσουν ὅπως αἱ περὶ ὧν ἡ παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποδόσεις ἐνεργῶνται ἐπὶ τῇ βάσει καθορισθησομένου ἐφ' ἅπαξ ποσοῦ.

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 11 τῆς αὐτῆς συμβάσεως ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς ἀκολούθου διατάξεως:

«Ἐὰν μετὰ τὴν διακοπὴν τῆς συντάξεως ἢ τοῦ ἐπιδόματος ἀναπηρίας, δικαιολογεῖται ἐκ τῆς καταστάσεως τοῦ ἠσφαλισμένου ἡ χορήγησις συντάξεως ἢ ἐπιδόματος ἀναπηρίας, ἡ παροχὴ αὕτη ἐκκαθαρίζεται κατὰ τοὺς κανόνας τοῦ ἄρθρου 8, λαμβανομένων ἐνδεχομένως ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 9».

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 14 τῆς αὐτῆς Συμβάσεως συμπληροῦται διὰ παραγράφου 5 ἐχούσης ὡς ἀκολούθως:

«Παράγραφος 5

Ἐὰν κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς μιᾶς τῶν συμβαλλομένων χωρῶν, τὸ δικαίωμα συντάξεως δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς συμπληρώσεως ὡρισμένου χρόνου ἀσφαλίσεως, ἀλλὰ κτᾶται ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, ὁ ἐνδιαφερόμενος ὀργανισμὸς τῆς χώρας ταύτης ὑπολογίζει τὸ δικαίωμα συντάξεως ἀπ' εὐθείας καὶ ἀποκλειστικῶς ἐν συναρτήσει πρὸς τὰς περιόδους ἀσφαλίσεως τὰς πραγματοποιηθείσας ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ καὶ τὰς περιόδους τὰς ἀναγνωρισθείσας ἰσοδυνάμους πρὸς περιόδους ἀσφαλίσεως δυνάμει τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας ταύτης, ὁ ἐνδιαφερόμενος ὀργανισμὸς ἐφαρμόζει ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὴν νομοθεσίαν τῆς ἐν λόγῳ χώρας, ἡ ὁποία, ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἠσφαλισμένων, οἵτινες κατὰ τὴν χρονολογίαν ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς ἀποφάσεως, συμπληροῦν τὴν κανονικὴν ἡλικίαν συνταξιοδοτήσεως».

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 15 τῆς αὐτῆς Συμβάσεως συμπληροῦται διὰ παραγράφου 3 ἐχούσης ὡς ἀκολούθως:

«Παράγραφος 3

Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἡ προσδιορισθεῖσα ἤδη σύνταξις ἀναθεωρεῖται, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14, ἀφ' ἧς χρονολογίας τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν θεμελιοῦται καὶ ὡς πρὸς τὴν νομοθεσίαν τῆς ἑτέρας συμβαλλομένης χώρας».

Ἄρθρον 13.

Τὸ ἄρθρον 17 τῆς αὐτῆς Συμβάσεως ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ὡς ἑπεται διατάξεως.

Ἄρθρον 17

Πᾶς ἠσφαλισμένος, εὐθὺς ἅμα θεμελιωθῇ τὸ δικαίωμα του εἰς σύνταξιν, δύναται νὰ παραιτηθῇ τοῦ εὐεργετήματος τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 14 τῆς παρούσης συμβάσεως. Αἱ παροχαὶ ἃς δύναται νὰ ἀξιώσῃ δυνάμει ἑκάστης τῶν ἐθνικῶν νομοθεσιῶν ἐκκαθαρίζονται εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην χεχωρισμένως ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ὀργανισμῶν καὶ ἀνεξαρτήτως τῶν περιόδων ἀσφαλίσεως ἢ τῶν ἀναγνωρισθεισῶν ὡς ἰσοτίμου τοιούτων, τῶν πραγματοποιηθεισῶν εἰς τὴν ἑτέραν χώραν.

Ἄρθρον 14.

Τὸ ἄρθρον 18 τῆς αὐτῆς Συμβάσεως ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολούθου διατάξεως:

«Ἄρθρον 18

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 14 ἕως 17 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν συντάξεων ἐπιζώντων».

Ἄρθρον 15.

1. Ὁ τίτλος τοῦ Κεφαλαίου 5 τοῦ Μέρους ΙΙ τῆς αὐτῆς Συμβάσεως ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ὡς ἕπεται τίτλου.

«Κεφάλαιον 5—Ἐργατικὰ ἀτυχήματα καὶ ἐπαγγελματικαὶ ἀσθένειαι.

2—Ὁ τίτλος «Κεφάλαιον 6—Ἐπαγγελματικαὶ ἀσθένειαι» καταργεῖται.

Ἄρθρον 16.

Τὸ ἄρθρον 23 τῆς αὐτῆς Συμβάσεως ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ὡς ἕπεται κειμένου:

«Ἄρθρον 23

Παράγραφος 1

Διὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ βαθμοῦ τῆς διαρκοῦς ἀνικανότητος τῆς ὀφειλομένης εἰς ἐργατικὸν ἀτύχημα ἢ εἰς ἐπαγγελματικὴν ἀσθένειαν, ἐν σχέσει πρὸς τὴν βελγικὴν ἢ ἑλληνικὴν νομοθεσίαν, τὰ ἐργατικὰ ἀτυχήματα ἢ αἱ ἐπαγγελματικαὶ ἀσθένειαι αἱ ἐπελθοῦσαι προγενεστέρως, ὑπὸ τὴν νομοθεσίαν τῆς ἑτέρας χώρας, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὡς ἐὰν εἶχον ἐπέλθη ὑπὸ τὴν νομοθεσίαν τοῦ πρώτου Κράτους.

Παράγραφος 2

Ὅταν, εἰς περίπτωσιν ἐπιδεινώσεως ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας, ὁ ἐργαζόμενος ὁ ὁποῖος ἔτυχε ἢ δικαιοῦται ἀποζημιώσεως λόγῳ ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας δυνάμει τῆς νομοθεσίας τῆς μιᾶς τῶν συμβαλλομένων χωρῶν προβάλλει, δι' ἐπαγγελματικὴν ἀσθένειαν τῆς αὐτῆς φύσεως, δικαιώματα ἐπὶ παροχὰς δυνάμει τῆς νομοθεσίας τῆς ἄλλης χώρας, ἐφαρμόζονται οἱ ἀκόλουθοι κανόνες.

α) ἐὰν ὁ ἐργαζόμενος δὲν ἐπραγματοποίησεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς τελευταίας ταύτης χώρας ἀπασχόλησιν δυνομένην νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐπαγγελματικὴν ἀσθένειαν ἢ νὰ ἐπιδεινώσῃ ταύτην, ὁ ὀργανισμὸς εἰς ὃν ὑπάγεται τῆς πρώτης χώρας ὑποβρεοῦται νὰ ἀναλάβῃ τὸ βάρος τῶν παροχῶν δυνάμει τῆς ἰδίας αὐτοῦ νομοθεσίας, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐπιδεινώσεως.

β) ἐὰν ὁ ἐργαζόμενος ἐπραγματοποίησεν τοιαύτην ἀπασχόλησιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς τελευταίας ταύτης χώρας, ὁ ὀργανισμὸς εἰς ὃν ὑπάγεται τῆς πρώτης χώρας ὑποχρεοῦται νὰ χορηγήσῃ τὰς παροχὰς δυνάμει τῆς ἰδίας αὐτοῦ νομοθεσίας μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐπιδεινώσεως.

Ὁ ὀργανισμὸς εἰς ὃν ὑπάγεται τῆς ἑτέρας χώρας χορηγεῖ εἰς τὸν ἐργαζόμενον τὸ συμπλήρωμα οὗτινος τὸ ποσὸν καθορίζεται κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς δευτέρας ταύτης χώρας καὶ ἀντιστοιχεῖ εἰς τὴν ἐπαύξησιν τοῦ ποσοστοῦ ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν».

Ἄρθρον 17.

Εἰς τὸ Κεφάλαιον 5 τοῦ Μέρους ΙΙ τῆς αὐτῆς Συμβάσεως προστίθεται ἄρθρον 23 δὶς ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 23 δὶς

Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 7 πεντάκις ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ ἐργαζομένου ὑποστάντος ἐργατικὸν ἀτύχημα ἢ ἐπαγγελματικὴν ἀσθένειαν, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἤρξατο νὰ λαμβάνῃ παροχὰς εἰς βάρος τοῦ ἁρμοδίου ὀργανισμοῦ, τῷ ἐπετράπη ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἑτέραν συμβαλλομένην χώραν ἢ νὰ μεταφέρῃ εἰς ὑτὴν τὴν κατοικίαν του. Ἡ διάρκεια τῆς χορηγήσεως τῶν παροχῶν καθορίζεται κατὰ τὴν νομοθεσίαν τὴν ἐφαρμοζομένην ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ὀργανισμοῦ».

Ἄρθρον 18.

Μετὰ τὸ Κεφάλαιον 5 τοῦ Μέρους ΙΙ τῆς αὐτῆς Συμβάσεως, προστίθεται νέον Κεφάλαιον 6 ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Κεφάλαιον 6 — Οἰκογενειακαὶ παροχαί

Ἄρθρον 23 τρὶς

Παράγραφος 1

Ἐὰν κατὰ τὴν ἐθνικὴν νομοθεσίαν ἡ θεμελίωσις δικαιώματος ἐπὶ τὰς οἰκογενειακὰς παροχὰς ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς πραγματοποιήσεως περιόδων ἀπασχολήσεως ἢ ἐξομοιουμένων τοιούτων αἱ πραγματοποιηθεῖσαι περίοδοι, τόσον εἰς τὴν μίαν ὅσον καὶ εἰς τὴν ἄλλην χώραν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν ὑπολογισθῆ διὰ τὴν χορήγησιν οἰκογενειακῶν παροχῶν εἰς τὴν ἄλλην χώραν.

Παράγραφος 2

Οἱ Ἕλληνες ἐργαζόμενοι οἱ ἀπασχολούμενοι ἐν Βελγίῳ τῶν ὁποίων τὰ τέκνα ἀνατρέφονται ἐν Ἑλλάδι, δικαιοῦνται, τῶν κυρίως οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων, ἀποκλειομένου παντὸς εἰδικοῦ ἐπιδόματος ἢ προσαυξήσεως ἀπορρεούσης ἐκ τῆς βελγικῆς νομοθεσίας.

Διὰ τοῦ Διοικητικοῦ Κανονισμοῦ θὰ καθορισθοῦν κυρίως αἱ κατηγορίαι τῶν δικαιούχων τέκνων, οἱ ὅροι χορηγήσεως καὶ τὰ ποσὰ τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων ὡς καὶ αἱ περίοδοι δι' ἃς θὰ χορηγοῦνται τὰ ἐπιδόματα ταῦτα.

Παράγραφος 3

Οἱ Βέλγοι ἐργαζόμενοι οἱ ἀπασχολούμενοι ἐν Ἑλλάδι τῶν ὁποίων τὰ τέκνα ἀνατρέφονται ἐν Βελγίῳ δικαιοῦνται τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων τῶν ἀπορρεόντων ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς νομοθεσίας».

Ἄρθρον 19.

Ὁ Τίτλος τοῦ κεφαλαίου 8 τοῦ Μέρους ΙΙ τῆς αὐτῆς Συμβάσεως ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ὡς ἕπεται τίτλου.

«Κεφάλαιον 8 — Ἔξοδα ἢ ἐπίδομα κηδείας»

Ἄρθρον 20.

Εἰς τὸ ἄρθρον 25 τῆς αὐτῆς Συμβάσεως αἱ λέξεις «τῶν ἐξόδων κηδείας» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «τῶν ἐξόδων ἢ ἐπιδόματος κηδείας».

Ἄρθρον 21.

Τὸ ἄρθρον 26 τῆς αὐτῆς Συμβάσεως ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἀκολούθων διατάξεων:

«Ἄρθρον 26

Παράγραφος 1

Ὁ ὀργανισμὸς τῆς χώρας ἀσφαλίσεως ὑποχρεοῦται νὰ χορηγήσῃ τὰ ἔξοδα ἢ τὸ ἐπίδομα κηδείας τὸ ὀφειλόμενον δυνάμει τῆς νομοθεσίας ἣν ἐφαρμόζει, ἔστω καὶ ἂν ὁ δικαιοῦχος διαμένῃ εἰς τὴν ἑτέραν συμβαλλομένην χώραν.

Παράγραφος 2

Εἰς περίπτωσιν θανάτου προσώπου λαμβάνοντος σύνταξιν γήρατος ἢ ἀναπηρίας ἢ ἐπίδομα ἀναπηρίας παρὰ τῶν ἁρμοδίων ὀργανισμῶν ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων χωρῶν διὰ τοῦ συνυπολογισμοῦ τῶν περιόδων ἀσφαλίσεως, τὸ ἐπίδομα ἢ τὰ ἔξοδα κηδείας ὀφείλονται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ὀργανισμοῦ τῆς χώρας εἰς ἣν ὁ ἐργαζόμενος ὑπῆρξεν τελευταίως ἠσφαλισμένος ἐφ' ὅσον λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν συνυπολογιζομένων περιόδων. πληροῦνται αἱ ἀπαιτούμεναι ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας ταύτης προϋποθέσεις.

Παράγραφος 3

Εἰς περίπτωσιν θανάτου προσώπου λαμβάνοντος σύνταξιν γήρατος ὑπὸ ὀργανισμοῦ τῆς μιᾶς μόνον συμβαλλομένης χώρας ἢ πορυχὴν ὀφειλομένην δυνάμει τῆς βελγικῆς ἢ ἑλληνικῆς νομοθεσίας περὶ ἐργατικῶν ἀτυχημάτων ἢ ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν, τὸ ἐπίδομα ἢ τὰ ἔξοδα κηδείας ὀφείλονται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ὀργανισμοῦ τῆς χώρας ἥτις ὀφείλει τὴν σύνταξιν ἢ τὴν παροχήν, ἐφ' ὅσον πληροῦνται αἱ ἀπαιτούμεναι ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τῆς χώρας ταύτης προϋποθέσεις».

Ἄρθρον 22.

Τὸ Μέρος ΙΙΙ τῆς αὐτῆς Συμβάσεως καταργεῖται.

Ἄρθρον 23.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις κυρωθήσεται αἱ δὲ πράξεις ἐπικυρώσεως θὰ ἀνταλλαγοῦν ἐν Ἀθήναις τὸ δυνατὸν ταχύτερον.

Θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ τὴν πρώτην τοῦ ἑπομένου μηνὸς ἐκείνου τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πράξεων ἐπικυρώσεως.

Ἐφ' ᾧ οἱ διαπιστευμένοι τῶν δύο χωρῶν ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν περιβαλόντες ταύτην διὰ τῆς σφραγίδος των.

Ἐγένετο ἐν Βρυξέλλαις τῇ 27 Σεπτεμβρίου 1967 εἰς διπλοῦν εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, ἀμφοτέρων τῶν κειμένων ἐχόντων ἴσην ἰσχύν.

Διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
ΑΛ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Διὰ τὸ Βασίλειον τοῦ Βελγίου
P. DE PAEPE

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον
τοῦ ἐπισήμου κειμένου τῆς Συμβάσεως.

Ὁ Διευθυντὴς
(ὑπογραφὴ)

CONVENTION PORTANT REVISION DE LA CONVENTION GENERALE ENTRE LA GRECE ET LA BELGIQUE SUR LA SECURITE SOCIALE SIGNEE A ATHENES, LE 1er AVRIL 1958

Sa Majesté le Roi des Hellènes

et

Sa Majesté le Roi des Belges,

Animés du désir d'adapter la Convention générale de sécurité sociale à l'évolution des Législations intervenue dans les deux Etats contractants ainsi qu'à l'orientation générale prise par les instruments internationaux en matière de sécurité sociale,

Ont résolu de conclure une Convention portant modification de la Convention existante et, à cet effet, ont nommé léurs plénipotentiaires, à savoir :

Sa Majesté le Roi des Hellènes :

Son Excellence Monsieur Alexandre Cimon ARGYROPOULO, Ambassadeur extraordinaire et Plénipotentiaire de Grèce à Bruxelles ;

Sa Majesté le Roi des Belges :

Son Excellence Monsieur P. DE PAEPE, Ministre de la Prévoyance Sociale.

Lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes :

Article 1.

Le paragraphe 1er, II, de l'article 2 de la Convention du 1er avril 1958, est complété par un littera e), libellé comme suit :

«e) la législation en matière d'allocations familiales aux travailleurs salariés».

Article 2.

Il est inséré dans la même Convention un article 2 bis libellé comme suit :

«Article 2 bis

Les travailleurs grecs ou belges salariés ou assimilés ayant été soumis à l'assurance obligatoire dans l'un des deux pays contractants et qui transfèrent leur résidence habituelle dans l'autre pays, peuvent être admis à l'assurance volontaire ou facultative continuée des législations énumérées à l'article 2, paragraph 1er, dans les mêmes conditions que les ressortissants du pays où ils résident compte tenu, le cas échéant, des périodes d'assurance obligatoire accomplies dans l'un ou l'autre pays contractant».

Article 3.

1. Le paragraphe 2, a), de l'article 3 de la même Convention est complété par une disposition libellée comme suit :

«la demande de prolongation doit être introduite avant l'expiration du délai de douze mois».

2. Le paragraphe 2, b), du même article est complété par une disposition libellée comme suit :

«toutefois, dans le cas où l'entreprise possède sur le territoire du pays contractant autre que celui où est établi son siège une succursale ou une représentation permanente, les travailleurs occupés par celle-ci sont soumis à la législation du pays contractant sur le territoire duquel la succursale ou la représentation permanente se trouve».

Article 4.

La dernière phrase de l'alinéa 2, 2, de l'article 4 de la même Convention est remplacée par la disposition suivante :

«Ce droit d'option ne peut être exercé qu'une seule fois».

Article 5.

Il est inséré dans le Titre ler de la même Convention un article 4 bis libellé comme suit :

«Article 4. bis

Lorsque la législation de l'un des pays contractants prévoit la réduction, la suppression ou la suspension d'une prestation en cas de cumul de cette prestation avec une autre prestation de sécurité siciale ou avec une rémunération, la prestation acquise en vertu de la législation de l'autre pays contractant ou une rémunération obtenue sur le territoire de l'autre pays contractant est également opposable au bénéficiaire de la prestation.

Toutefois, la règle visée à l'alinéa 1er n'est pas applicable aux cas où des prestations sont acquises conformément aux dispositions de l'article 9 et du Chapitre 3 du Titre II de la Convention».

Article 6.

L'article 5 de la même Convention est remplacé par les dispositions suivantes :

«Article 5.

Paragraphe 1er : Le travailleur salarié ou assimilé qui se rend de Grèce en Belgique ou inversement bénéficie, ainsi que ses ayants droit residant sous son toit dans le pays du nouveau lieu de travail, des prestations de l'assurance maladie-maternité de ce pays, pour autant que :

1. il ait été reconnu apte au travail à sa dernière entrée dans ce pays;

2. il ait acquis la qualité d'assuré social après sa dernière entrée sur le territoire du nouveau pays de travail;

3. il remplisse les conditions requises par la législation de ce pays, compte tenu, le cas échéant, des périodes d'assurance ou équivalentes accomplies au titre de la législation de l'autre pays.

Paragraphe 2 : Si le travailleur visé au paragraphe 1er ne remplit pas les conditions requises pour l'application dudit paragraphe et lorsque ce travailleur aurait encore droit à prestations en vertu de la législation du pays contractant sur le territoire duquel il a été assuré en dernier lieu avant le transfert de sa résidence s'il se trouvait sur le territoire, il conserve, pour lui même et ses ayants droit, le droit à prestations pour une période ne dépassant pas celle prévue par la législation du pays de son dernier lieu de travail. L'institution compétente de ce pays peut demander à l'institution du lieu de résidence de servir les prestations en nature suivant les modalités appliquées par cette dernière institution. L'institution compétente rembourse les prestations servies, à sa demande par l'institution du lieu de résidence».

Article 7.

L'article 6 de la même Convention est abrogé.

Article 8.

L'article 7 de la même Convention est remplacé par les dispositions suivantes :

Article 7

La totalisation des périodes visées à l'article 5, 3 n' est applicable que si l'occupation dans le pays du nouveau lieu de travail débute dans un délai de deux mois, à compter de la fin de l'occupation dans le pays de l'ancien lieu de travail.»

Article 9.

Il est inséré au Chapitre 1er du Titre II de la même Convention quatre articles nouveaux libellés comme suit :

Article 7 bis

Les ayants droit d'un travailleur salarié ou assimilé qui a droit à préstations en vertu de la législation du pays d'affiliation, bénéficient des prestations en nature de l'assurance maladie-maternité lorsqu'ils résident sur le territoire du pays contractant autre que celui du lieu d'affiliation du travailleur, pour autant qu'ils n'aient pas droit aux prestations en nature de la législation du pays de résidence.

L'ouverture du droit aux dites prestations est déterminée suivant les dispositions de la législation du pays d'affiliation. Les ayants droit ainsi que l'étendue, la durée et les modalités du service des prestations sont déterminés suivant les dispositions de la législation du pays de résidence.

L'organisme du pays d'affiliation rembourse à l' organisme du pays de résidence les trois quarts des dépenses afférentes à ces prestations, sur la base d'un montant forfaitaire dont les modalités de calcul seront déterminées par les autorités administratives suprêmes des pays contractants.

Article 7 ter

Les travailleurs salariés ou assimilés ainsi que leurs ayants droit bénéficient, en cas de séjour dans l'un des pays contractants n'excédant pas un délai à fixer, des prestations en nature de l'assurance maladie-maternité conformément à la législation du pays de séjour, pour autant qu'ils puissent prétendre à ces prestations en vertu de la législation du pays d'affiliation. L'organisme du pays d'affiliation rembourse à l'organisme du pays de séjour les dépenses effectives afférentes à ces prestations telles qu'elles résultent de la comptabilité des organismes qui les ont servies.

Article 7 quater

Paragraphe 1er : Un travailleur salarié ou assimilé, admis au bénéfice des prestations à charge d'une in-

stitution de l'un des pays contractants, qui réside sur le territoire dudit pays, conserve ce bénéfice lorsqu'il transfère sa résidence sur le territoire de l'autre pays. Toutefois, avant le transfert, le travailleur doit obtenir l'autorisation de l'institution compétente. Ces dispositions sont applicable par analogie au travailleur qui va se faire soigner sur le territoire de l'autre pays contractant, sans pour autant y transférer sa résidence.

Paragraphe 2 : Lorsqu'un travailleur salarié ou assimilié a droit aux prestations conformément aux dispositions du paragraphe précédent, les prestations en nature sont servies par l'institution du lieu de son séjour ou de sa nouvelle résidence suivant les dispositions de la législation appliquée par ladite institution.

Paragraphe 3 : Les prestations en espèces sont, dans les cas prévus au présent article, servies directement aux intéressés par l'institution du pays compétent. Toutefois, cette dernière institution peut demander à l'institution du lieu de séjour ou de la nouvelle résidence de servir ces prestations pour son compte.

Paragraphe 4 : Les dispositions du présent article sont applicables par analogie aux ayants droit.

Paragraphe 5 : Les dispositions de l'article 7 bis, alinéas 2 et 3, s'appliquent par analogie.

Article 7 quinquies

Paragraphe 1er : Lorsque le titulaire de pensions dues au titre des législations des deux pays contractants, a droit aux prestations en nature au titre de la législation du pays contractant sur le territoire duquel il réside, compte tenu de la totalisation des périodes d'assurance accomplies dans les deux pays, ces prestations sont servies à ce titulaire et aux ayants droit, par l' organisme du pays de résidence et à la charge de cet organisme, comme s'il était titulaire d'une pension au titre de la seule législation de ca dernier pays.

Paragraphe 2 : Lorsque le titulaire d'une pension due au titre de la législation de l'un des pays contractants seulement, réside sur le territoire d'l'autre pays contractant, les prestations en nature lui sont servies, ainsi qu'à ses ayants droit, par l'organisme du pays de résidence, comme si l'intéressé était titulaire d' une pension au titre de la législation de ce dernier pays. L'ouverture du droit aux dites prestations est déterminée suivant les dispositions de la législation du pays débiteur de la pension. Les ayants droit, l'étendue, la durée et les modalités du service des prestations sont déterminés suivant les dispositions de la législation du pays de résidence.

Ces prestations sont remboursées par l'organisme compétent du pays qui accorde la pension, sauf si, dans son pays de résidence, l'intéressé a droit, en une autre qualité, à ces prestations.

Paragraphe 3 : Les autorités administratives suprêmes des pays contractants peuvent décider que les remboursements visés au paragraphe 2 du présent article s'opéreront sur la base d'un montant forfaitaire qu'elles déterminent.»

Article 10.

L'alinéa 2 de l'article 11 de la même Convention est remplacé par la disposition suivante :

«Si après suppression de la pension ou indémnité d'invalidité, l'état de l'assuré justifie l'otroi d'une pension ou d'une indemnité d'invalidité, celle-ci est liquidée suivant les règles fixées à l'article 8, compte tenu, le cas échéant, des dispositions de l'article 9».

Article 11.

L'article 14 de la même Convention est complété par un paragraphe 5 libellé comme suit :

«Paragraphe 5 : Si d'après la législation d'un des pays contractants le droit à la pension n'est pas ubordonné à l'accomplissement d'un stage mais est acquis année par année, l'organisme intéressé de ce pays calcule le droit à la pension directement et exclusivement en fonction des périodes d'assurance accomplies dans ce pays et des périodes reconnues équivalentes à des périodes d'assurance en vertu de la législation de ce pays :

L'organisme intéressé fait application, dans ce cas, de la législation de ce pays qui est applicable aux assurés qui, à la date à laquelle la décision sortit ses effets, atteignent l'âge normal de la pension.»

Article 12.

L'article 15 de la même Convention est complété par un paragraphe 3 libellé comme suit :

«Paragraphe 3 : Dans le cas visé au paragraphe 1er du présent article, la pension déjà liquidée est revisée, conformément aux dispositions de l'article 14, à partir de la date à laquelle le droit à la pension est établi au regard de la législation de l'autre pays contractant».

Article 13.

L'article 17 de la même Convention est remplacé par la disposition suivante :

«Article 17.

Tout assuré, au moment où s'ouvre son droit à pension, peut renoncer au bénéfice des dispositions de l'article 14 de la présente Convention. Les prestations auxquelles il peut prétendre au titre de chacune des législations nationales sont alors liquidées séparément par les institutions indéressées, indépendemment des périodes d'assurance ou des périodes reconnues équivalentes accomplies dans l'autre pays».

Article 14.

L'article 18 de la même Convention est remplacé par la disposition suivante :

«Article 18.

Les dispositions des articles 14 à 17 s'appliquent par analogie pour les pensions aux survivants».

Article 15.

1. L'intitulé du Chapitre 5 du Titre II de la même Convention est remplacé par l'intitulé suivant :

«Chapitre 5—Accidents du travail et maladies professionnelles». 2. L'intitulé «Chapitre 6—Maladie professionnelles» est supprimé.

Article 16.

L'article 23 de la même Convention est remplacé par le texte suivant :

Article 23.

Paragraphe ler : Pour apprécier le degré d'incapacité permanente résultant d' un accident du travail ou d'une maladie professionnelle, au regard de la législation belge ou grecque, les accidents du travail ou les maladies professionnelles survenus antérieurement, sous la législation de l'autre pays, sont pris en considération comme s'ils étaient survenus sous la législation du premier Etat.

Paragraphe 2. Lorsque, en cas d'aggravation d'une maladie professionnelle un travailleur qui a bénéficié ou qui bénéficie d'une réparation pour une maladie professionnelle en vertu de la législation de l'un des pays contractants fait valoir, pour une maladie professionnelle de même nature, des droits à prestation en vertu de la législation de l'autre pays, les règles suivantes sont applicables;

a) si le travailleur n'a pas exercé sur le territoire de ce dernier pays un emploi susceptible de provoquer

la maladie professionnelle ou de l'aggraver, l'institution d'affiliation du premier pays reste tenue de predre à sa charge les prestations en vertu de sa propre législation, compte tenu de l'aggravation.

b) si le travailleur a exercé, sur le territoire de ce dernier pays un tel emploi, l'institution d'affiliation du premier pays reste tenue de servir les prestations en vertu de sa propre législation, compte non tenu de l'aggravation; l'institution d'affiliation de l'autre pays octroie au travailleur le supplément dont le montant est déterminé selon la législation de ce second pays et correspond à la majoration du taux d'incapacité de travail.

Article 17.

Il est inséré au Chapitre 5 du Titre II de la même Convention un article 23 bis libellé comme suit :

Article 23 bis.

«Les dispositions des paragraphes 2 et 3 de l'article 7 quinquies s'appliquent par analogie au travailleur victime d'un accident du travail ou d'une maladie professionnelle qui, après avoir été admis au bénéfice des prestations à charge de l'organisme compétent, est autorisé par cet organisme à retourner sur le territoire de l'autre pays contractant ou à y transférer sa résidence. La durée du service des prestations est déterminée suivant la législation appliquée par l'institution compétente».

Article 18.

Après le Chapitre 5 du Titre II de la même Convention, il est inséré un nouveau Chapitre 6 libellé comme suit :

«Chapitre 6—Prestations familiales.

«Article 23 ter

Paragraphe ler : Si la législation nationale subordonne l'ouverture du droit aux prestations familiales à l' accomplissement de périodes de travail ou assimilées, ilest tenu compte des périodes effectuées tant dans l'un que dans l'autre pays, pour autant qu'elles n'aientpas été prises en considération pour l'octroi de prestations familiales dans l'autre pays.

Paragraphe 2 : Les travailleurs grecs occupés en Belgique et dont les enfants sont élevés en Crèce ont droit aux allocations familiales proprement dites, à l'exclusion de toute allocation spéciale ou majorée, résultant de la législation belge.

Un Arrangement administratif déterminera notamment les catégories d'enfants bénéficiaires, les conditions d'octroi et les taux des allocations familiales ainsi que les périodes pour lesquelles ces allocations seront accordées.

Paragraphe 3 : Les travailleurs belges occupés en Grèce et dont les enfants sont élevés en Belgique ont droit aux allocations familiales résultant de la législation grecque».

Article 19.

L'intitulé du Chapitre 8 du Titre II de la même Convention est remplacé par l'intitulé suivant :

«Chapitre 8—Indemnité ou allocation funéraire».

Article 20.

A l'article 25 de la même Convention les mots «de l'indémnité funéraire» sont remplacés par les mots «de l'indémnité ou de l'allocation funéraire».

Article 21.

L'article 26 de la même Convention est remplacé par les dispositions suivantes :

«Article 26

«Paragraphe ler : L'organisme du pays d'affiliation est tenu d'accorder l'indémnité ou l'allocation funéraire due au titre de la législation qu'elle aplique, même si le bénéficiaire réside sur le territoire de l'autre pays contractant.

Paragraphe 2. En cas de décès d'une personne bénéficiant d'une pension de vieillesse ou d'invalidité ou d'une indémnité d'invalidité des organismes compétents des pays contractants par totalisation des périodes d'assurance, l'allocation ou l'indemnité funéraire est due par l'organisme compétent du pays dans lequel le travailleur avait été assuré en dernier lieu si, en tenant compte des périodes totalisées, les conditions exigées par la législation de ce pays sont remplies.

Parargaphe 3 : En cas de décès d'une personne bénéficiant d'unep ension de vieillesse auprès de l'organismed'un seul pays contractant ou d'une prestation due en vertu de la législation belge ou grecque relative aux accidents du travail ou aux maladies professoionnelles, l' allocation ou l'indeminté funéraire estdue l'orgamisme compétent du pays débiteur de la pension ou de la prestation, si les conditions exigées par la législation de ce pays sont remplies».

Article 22.

Le Titre III de la même Convention est abrogé.

Article 23.

La présente Convention sera ratifiée et les instruments de ratification en seront échangés à Athènes aussitôt que possible.

Elle entrera en vigueur le premier jour du mois succédant à celui qui suivra l'échange des instruments de ratification.

En foi de quoi, les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et l'ont revêtue de leurs cachets.

Fait à Bruxelles, le 27 Septembre 1967

en double exemplaire en langues grecque et française, les deux textes faisant également foi.

Pour le Royaume de Grèce Pour le Royaume de Belgique :

AL. ARGYROPOULOS. P. DE PAEPE.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1966 ἡ ἐτησία συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι:

Α.' ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	400
2. » » » Β'	»	350
3. » » » Γ'	»	300
4. » » » Δ'	»	500
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λ.π.	»	300
6. » » Παράρτημα	»	200
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λ.π.	»	750
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	2.500

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Διὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	20.—
2. » » » Β'	»	17,50
3. » » » Γ'	»	15.—
4. » » » Δ'	»	25.—
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	»	15.—
6. » » Παράρτημα	»	10.—
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	37,50
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	10.—
9. » » Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	125.—

Β.' ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἕκαστον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ἄνω, ἐκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

Α.' Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰς συνελεύσεις, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων.	»	500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939.	»	100
6. Τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.	»	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν	»	300
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000
10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν		1.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	5.000
12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67	Δραχ.	500
13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/67	»	500

Β.' Δημοσιεύματα Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	100
4. Τῶν Ἰσολογισμῶν	»	500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	500

ΙΙ. Εἰς τὸ Δ' Τεῦχος καὶ Παράρτημα

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	200
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως ἰαματικῶν ὑδάτων	»	500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὡρίσθη εἰς 5%.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπερ, μερίμνῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα, ὅπερ ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὁριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (RONEO 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (RONEO 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστελλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστόν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Θ. ΚΩΣΤΟΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ